

[Socialministeren]

ning, der ligger i, at der er loft over den samlede kontanthjælp, når familien ikke tidligere har haft indtægter, der overstiger dette loft.

Betydningen af, at der ydes hjælp til forrevalidering, er imidlertid, at der ud over hjælpen til forsørgelse efter § 37 efter bistandslovens § 43, stk. 6, kan ydes hjælp til de udgifter, der følger af en uddannelse eller en anden aktivitet, som er nødvendig for at kunne tilrettelægge og iværksætte en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan, samt til dækning af udgifter, der følger af et handicap.

Dette fremgår også af Rigsrevisionens undersøgelse, idet der ifølge det opstillede eksempel er ydet støtte efter § 43, stk. 6, til kursusudgifter. Denne ydelse modsvares således af udgifter, der er forbundet med uddannelse og/eller handicap. Derfor får familien heller ikke mere til rådighed til forsørgelsen som følge af den ydede hjælp efter § 43, stk. 6.

Spm. nr. S 674

Til *miljøministeren* (9/2 94) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke muligheder Viborg Amtsråd har for at omgøre tidligere afgørelser subsidiært give dispensation fra en tidligere afgørelse, eventuelt med indgreb fra ministeren, når det viser sig, at to afgørelser i samme type sag er inkonsistente?«

Begrundelse

Ejeren af en naturgrund i Vinkel ved Jordbro Mølle ådal er det blevet pålagt at fjerne en sø, han har anlagt på en tidligere grusgrav og losseplads på nævnte naturgrund, fordi Viborg Amt ikke har givet tilladelse til anlæggelse af en sø på denne naturgrund.

Ifølge Skive Folkeblad den 8. juli 1992 har Viborg Amt i en anden sag givet tilladelse til anlæggelse af en sø ved Hulbæk i Tjele Kommune. Denne sag begyndte med, at amtet modtog en anmeldelse om, at søen ulovligt var blevet opstemmet. Men den pågældende grundejer henviste til, at der altid har været en sø på stedet, men blot skjult af affald. Amtet godtog forklaringen og lovliggjorde søen. Senere opdagede amtets forvaltning, at der aldrig har været nogen sø på stedet, men blot et kraftigt kildevæld.

Spørgeren finder, at de nævnte eksempler påviser, at forvaltningen med hensyn til miljøgodkendelser i Viborg Amt er inkonsistent. Dette svækker borgernes retssikkerhed og tillid til amtets evne til at udøve en retfærdig forvaltningspraksis. Derfor er det vigtigt, at amtet gives muligheder for i den konkrete sag at ændre afgørelsen truffet af forvaltningen, så de to afgørelser bliver konsistente.

Svar (21/2 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Spørgsmålet om Viborg Amtsråds mulighed for omgørelse af tidligere afgørelser tager udgangspunkt i en landzonesag efter planloven.

Til udvalgets orientering kan jeg oplyse, at den pågældende sag angår en kunstigt anlagt sø i Skive Kommune. Det er oplyst, at den oprindelige sø var fyldt op med affald, da grunden tidligere har været anvendt til grusgravning. Ejendommen er beliggende i et område klassificeret som naturområde i regionplanen. Hr. Peter Hansen har efter fjernelse af affaldet etableret en 2.500 m² kunstig sø samme sted ved at udlægge et sandlag og placere en plasticmembran. En nabo henvendte sig i september 1990 til amtet på grund af bekymring for sin drikkevandsboring, der er placeret mindre end 100 m fra søen.

Søen ligger mindre end 150 m fra en å og under 100 m fra en gravhøj. Fredningsnævnet meddelte i august 1990 i medfør af naturbeskyttelsesloven tilladelse til bibeholdelse af en på ejendommen indrette hytte samt udendørs lamper på nærmere vilkår, men søen nævnes ikke.

Ifølge § 35 i planloven må der i landzone ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse uden tilladelse fra landzonemyndigheden, som i dette tilfælde er amtet. Etablering af en kunstig sø, som den konkrete sag angår, anses også for at være en ændret anvendelse, der kræver landzonetilladelse.

Viborg Amt meddelte i januar 1991 afslag på en zonetilladelse til den kunstige sø med den begrundelse, at ejendommen betragtes som naturgrund i det åbne land, hvor større haveanlæg og yderligere bebyggelse er uønskelig, og påbød Peter Hansen at reetablere området og fjerne den plasticmembranen i søen.